Algemene Sinode Inligting 12 Oktober 2011

Nuus word ook **daagliks** deur middel van die NG Kerk se amptelike webblad www.ngkerk.org.za gedra.

Inhoudsopgawe

MODERAMEN 2011 - 2013 2

1. BESLUITE RONDOM DIE DOOP 2

VERTREKPUNTE VIR GESPREK 3

TERMINOLOGIE 3

RIGLYNE VIR DIE HERDENKING/HERINNERING 3

OPDRAGTE RONDOM DIE DOOP 3

2. DIE BEDIENING VAN BEVRYDING 4

3. BESLUITE RONDOM DIE HUWELIK EN SAAMWOON 5

HUWELIK EN SAAMWOON 5

PASTORALE VERSORGING 6

OPDRAGTE 6

DIE HUWELIK SE ROL EN PLEK 6

4. KERKHERENIGING 7

[5] DIE BELYDENIS VAN BELHAR (EN LAUDIUMDEKLARASIE) 7

[6] MODEL: 'N VERENIGDE KERKVERBAND VAN SELFSTANDIGE PLAASLIKE GEMEENTES 7

[7] GEMEENTES SE REG OM HUL OOR HUL EIE WERK TE BESLUIT, WORD ERKEN 8

5. DIE BELYDENIS VAN BELHAR - BESLUIT 8

PASTORAL LETTER TO URCSA CONGREGATIONS ON THE DECISION OF THE DUTCH REFORMED CHURCH GENERAL SYNOD'S ACCEPTANCE OF THE BELHAR CONFESSION 8

Background and situational context 9

The way forward 11

6. FOKUSAREAS, RESTITUSIE EN WELVAARTSBELASTING 12

Waarop wil ons fokus? 12

Restitusie is een van die belangrike kwessies waarmee die kerk nou behoort te worstel en ons sal die gesprek nie kan vermy nie. 12

Restitusie gaan oor meer as geld en grond 13

Welvaartsbelasting 13

Verdere gesprekke 14

MODERAMEN 2011 - 2013

LEDE VAN DIE MODERATUUR
Ernst, Johann
Hanekom, Braam
Janse van Rensburg, Nelis
Niemandt, Nelus

SINODALE VERTEENWOORDIGERS

Sinode	Primarii	Sekundi
Wes- en Suid Kaap	Morkel, Elize *	Sahd, Monty
Oos-Kaap	Van Wyk, Chris	Schutte, Hansie
Noord-Kaap	Duursema, Gert	Knoetze, Hannes
Kwa-Zulu Natal	Raath, Pieter	Van der Merwe, Frikkie
Vrystaat	Van Jaarsveld, Pieter	Jansen van Rensburg, Johan
Wes-Transvaal	Jansen van Rensburg, Jacie	Van Rensburg, Nico
Noordelike Sinode	Claassen, Gustav	Ungerer, DeWyk
Oostelike Sinode	Clasen, Ferdie	Van der Spuy, Dirkie
Hoëveld Sinode	Du Randt, Neels	Malan, Danie
Namibië	Pienaar, Pine	Woest, Jan

Algemene Sekretaris: Gerber, Kobus (Ex officio)

ADDISIONELE LEDE
Bosman, Frik
Bezuidenhout, Elize
Rossouw, Norma
Schoeman, Elna

1. BESLUITE RONDOM DIE DOOP

DOOP
1. Die Algemene Sinode bevestig ons gereformeerde oortuiging dat die Verbondsdoop uitdrukking gee aan die grondwaarheid van die Evangelie dat God se genade en trou te alle tye ons gelowige aanvaarding daarvan voorafgaan en selfs omsluit.
2. Die Algemene Sinode vra daarom kerkrade en predikante om die gereformeerde verstaan van die verbondsdoop met oortuiging en deernis te verduidelik en te bevestig, ook aan lidmate wat ander oortuigings oor die doop huldig.
3. Die Algemene Sinode gee terselfdertyd erkenning aan die feit dat Christelike kerke nie almal dieselfde Doopbeskouing huldig nie, maar dat ons nogtans saam met mekaar deel uitmaak van die Kerk van Christus.
4. Die Algemene Sinode gee dankbaar erkenning aan lidmate wat ten spyte van hulle ander verstaan van die doop steeds lojaal bly aan die kerkverband en wil hulle verseker dat hulle 'n geestelike tuiste in die NG Kerk het.
5. Die Algemene Sinode vra opreg verskoning vir lidmate wat op een of ander wyse rondom die doop seergekry het, en nooi hulle uit tot onderlinge gesprek waar daar op pastorale wyse saam oor die saak gesels en gebid kan word.
6. Die Algemene Sinode verseker lidmate wat die NG Kerk vanweë hulle doopverstaan verlaat het, dat die NG Kerk ’n geestelik tuiste wil wees vir alle kinders van die Here en nooi hulle hartlik uit om hulle regmatige plek in hulle plaaslike NG gemeente in te neem en saam te werk aan die koms van God se koninkryk.

VERTREKPUNTE VIR GESPREK

1. Die Sinode is van oordeel dat die gesprek en beredenering oor die gereformeerde vertrekpunte van die doop deur die jare in die Nederduitse Gereformeerde Kerk deurdag is en ’n rykdom van teologie ontsluit.
2. Die Sinode bevestig weer dat die verbondsteologie sentraal staan in die beredenering van doopherdenking of -herinnering.
3. Die Algemene Sinode bevestig dat in gehoorsaamheid aan die verbondsbelofte van ouers, ouers en die kerk verantwoordelikheid moet aanvaar vir die verbondsonderrig (kategese) van hul gedoopte kinders sodat hulle gelei word tot ’n toe-eiening van die heil (belydenisaflegging) wat nie aan ’n bepaalde ouderdom gekoppel kan word nie (soos tans in die kerkorde vasgestel word), en versoek daarom die Taakspan Kategese om die plek, aard en ouderdom vir belydenisaflegging te ondersoek.
4. Die Sinode besluit om niks by te voeg tot die gesprek oor die doop, kindernagmaal en kategese nie, maar wel net te fokus op die opdrag oor doopviering.

TERMINOLOGIE

1. Die Sinode beveel aan dat die kerk eerder die woorde doopherdenking of doopherinnering sal gebruik.

RIGLYNE VIR DIE HERDENKING/HERINNERING

1. Die Sinode bevestig dat die heil altyd en in alle omstandighede gevier moet word.
2. Die Algemene Sinode wys lidmate daarop dat die gereelde viering van die nagmaal die primêre plek van viering is.
3. Die Algemene Sinode bevestig dat die doopherinnering/viering nie as ’n her/weerdoop interpreteer mag word nie, maar direk met die verbonds-/christelike doop saamhang.
4. Die Sinode besluit dat gemeentes aangemoedig word om geleenthede te skep waar doopherinnering of herdenking deel word van lidmate en gemeentes se verhaal.
5. Die Sinode beveel aan dat sakramentsviering ’n groter rol binne liturgie, kategese en die erediens sal speel.
6. Dit staan Kerkrade ook vry om toepaslike rituele te vestig wat die behoefte van sulke lidmate opvang om simbolies uitdrukking te gee aan hulle sterwe en opstanding saam met Christus.
7. Hierdie rituele is nie Sakramente nie en vervang nie die Verbondsdoop nie.

OPDRAGTE RONDOM DIE DOOP

1. Die Algemene Sinode gee aan ADGO opdrag om ’n taakspan te benoem wat ondersoek doen na wyses waarop daar aan doopherinnering / doopherdenking gestalte gegee kan word.
2. AKLAS word versoek om die Sinode te bedien met ’n dokument wat die noodsaak van die verhouding tussen die doop as eenmalige toesegging in die heil en nagmaal as herhalende viering van die heil binne die verbondsteologie belig.

Volg nuus oor die sinode gerus op Kerkbode se webblad (www.kerkbode.co.za) sowel as Facebook en Twitter. Nuus word ook daagliks deur middel van die NG Kerk se amptelike webblad www.ngkerk.org.za gedra.

2. DIE BEDIENING VAN BEVRYDING

1 Die Algemene Sinode bely met blydskap die oorwinning van Jesus Christus oor al die manifestasies van die duiwel, bose magte, boosheid en kwaad in hierdie wêreld.

2 Die Algemene Sinode aanvaar dat hierdie oorwinning in baie gevalle nog nie ten volle sigbaar is nie, dat ons dikwels oorweldig is deur hierdie boosheid wat groter is as onsself, ook juis weens die swakheid van die mens, die verleiding van die sonde en die gebroke werklikheid.

3 Die Algemene Sinode aanvaar daarom dat ons as kinders van God nog steeds in ’n geestelike stryd gewikkel is teen die boosheid in al sy manifestasies in die wêreld, maar veral teen die kwaad wat in elke mens skuil.

4 Die Algemene Sinode bevestig weer eens dat dit van uiterste belang is dat die kerk sal leef vanuit die geloofsperspektief dat, hoewel die Bose gelowiges steeds bedreig soos ’n brullende leeu en versoek soos ’n engel van die lig, die bose deur die lewe, sterwe en opstanding van Jesus en die uitstorting van God se Gees oorwin en aan bande gelê is.

5 Daarom meen die Algemene Sinode dat enige sogenaamde bediening van bevryding wat die geloofswaarheid oor die lewe en werk van Jesus en die Gees van God misken, geen bediening van die evangelie is nie en ook geen vryheid bring nie.

6 Die Algemene Sinode moedig daarom alle gelowiges aan om deur die krag van die Heilige Gees (in die gees van die oorwinning van Jesus) die boosheid die stryd aan te sê deur spesifiek te fokus op die genadige verlossingswerk van Christus, sodat die kerk die ware kenmerke van Evangeliese gehoorsaamheid (liefde, genade, vergifnis en versoening) sal vertoon.

7 Die Algemene Sinode aanvaar die werklikheid dat daar ’n wye diversiteit van interpretasies en toepassing van die Bybelse boodskap oor die bose en demone binne die NG Kerk is. Daar is ruimte vir lidmate wat aan die werklike en persoonlike aard van die duiwel en demone glo, en daar is ruimte vir lidmate wat die Bybelse spreke oor die bose en duiwels anders interpreteer.

8 Die Algemene Sinode oordeel dat die getuienis van leraars en lidmate van die NG Kerk dat hulle in hulle bediening wel mense teëgekom het van wie hulle oortuig was dat hulle deur bose magte of demone gedemoniseer was – en ook hulle getuienis dat ’n bediening van bevryding baie van hierdie mense van kwellings, vreesagtigheid, haat teenoor God en sy gebod bevry het – nie sonder meer afgewys moet word nie. Die Sinode aanvaar dat daar verskillende interpretasies is oor die werklikheid al dan nie van gedemoniseerdheid. Dit geld ook vir die interpretasie oor wie en wat agter bepaalde bevrydinge lê.

9 In die lig daarvan is dit die oordeel van die Algemene Sinode dat ’n bediening van bevryding as ’n buitengewone bedieningshandeling onder bepaalde voorwaardes toegelaat sou kon word eerder as om dit geheel en al te verbied. Die voorwaardes waaronder so ’n bediening toegelaat sou kon word, hou in dat:
9.1 die bediening van bevryding as ’n buitengewone bediening beoefen sal word en nie as deel van ’n roetine-pastoraat nie;
9.2 dit onder toesig van en met rapport aan die kerkraad en die ring gedoen word;
9.3 die persoon ook vir mediese evaluering verwys moet word. Daar rus ’n swaar verantwoordelikheid op persone wat so ’n bediening beoefen om mense nie skade te berokken deur siekte (onder meer psigiatriese versteurings) as besetenheid of gedemoniseerdheid te behandel nie;

9.4 daar met sorg gewaak word teen ’n animistiese verstaan van die skepping en teen die neiging om te dink daar skuil magiese kragte in sekere voorwerpe; teen lang konfronterende gesprekke met bose magte, asook teen die gepaardgaande triomfalisme wat straal uit sensasionele byeenkomste van bevryding;
9.5 daar verreken moet word dat die Gees van Christus in mense wat aan Christus behoort en sy Naam bely, leef. Bedieningspraktyke wat die algenoegsaamheid van die werk van Christus minag en daarmee die gereformeerde belydenis van die volkome verlossingswerk van die genadige God in Jesus op die spel plaas, word afgewys.

10 Die Algemene Sinode besef dat die verskillende kulture in ons land ons duidelik bewus gemaak het van die veel-fasettige aard van die siening oor die Bose; dat daar kontekste is waarin daar ’n werklike vrees vir eksterne bose magte is wat baie mense se lewens oorheers en dat hierdie lewenservaring ernstig opgeneem behoort te word. Die Algemene Sinode moedig daarom sy eie ampsdraers en lidmate aan, wat in sulke kontekste werk, om op verantwoorde wyse besondere aandag hieraan te gee met die doel om die radikale verlossingswerk van Christus met oorgawe te verkondig.

Volg nuus oor die sinode gerus op Kerkbode se webblad (www.kerkbode.co.za) sowel as Facebook en Twitter. Nuus word ook daagliks deur middel van die NG Kerk se amptelike webblad www.ngkerk.org.za gedra.

---

3. BESLUITE RONDOM DIE HUWELIK EN SAAMWOON

HUWELIK EN SAAMWOON

1. Die Algemene Sinode neem kennis van die verslag en spreek sy waardering uit vir die kommissie se eerlike poging om verantwoordelik met hierdie kontekstuele saak om te gaan.

2. Die Algemene Sinode besef dat die huwelik soos ons dit vandag ken die produk van eeue se ontwikkeling is. Daarom kan sommige huweliksgebruike soos in die Bybel beskryf, byvoorbeeld leviraatshuwelike en die vrou as besitting, nie sonder meer dien as riglyne vir hoe Christelike huwelike vandag behoort te wees nie.

3. Die Algemene Sinode erken dat saamwoonverhoudings (wat die seksuele insluit) vandag ’n werklikheid in die samelewing is. Daar is verskillende redes waarom mense saamwoon. Sommige mense woon saam omdat hulle seksuele eksklusiwiteit nie as ’n belangrike aspek van ’n verhouding beskou nie. Hierdie verhoudings is weens die nie-permanente en selfsugtige aard daarvan, eties onaanvaarbaar.

4. Die Algemene Sinode is bewus daarvan egter dat daar ander redes is waarom ander pare saamwoon. Sommige woon saam met die argument dat hulle die huwelik hoog ag en daarom seker wil maak dat hulle in alle opsigte by mekaar pas, ook wat die seksuele betref, voordat hulle trou. Hierdie verhoudings reflekteer in baie opsigte die Bybelse waardes van liefde, respek en eksklusiwiteit en kan dus nie sonder meer afgewys word nie.

5. Die Algemene Sinode is nogtans daarvan oortuig dat die historiese ontwikkeling van die huwelik in die Bybel en in die geskiedenis vir ons duidelike riglyne bied van wat ’n Christelike huwelik is: ’n vaste, formele ooreenkoms tussen twee persone van die teenoorgestelde geslag om hulle lewens in alle opsigte met mekaar te deel in ’n lewenslange verbintenis waarin seksualiteit ‘n eksklusiewe karakter dra, geseën of bevestig deur die kerk, gesluit in die teenwoordigheid van getuies, sover as moontlik in die gemeenskap van gelowiges en verkieslik erken deur die staat as ’n wettige huwelik.

6. Die Algemene Sinode oordeel dat, in die lig van bostaande, gelowiges met reg die huwelik ’n gawe van God noem en dat seksuele gemeenskap buite so ’n vaste, formele ooreenkoms nie aan Christelike riglyne voldoen nie.

7. Die Algemene Sinode beskou die reëlings van mediese fondse en pensioenskemas wat voordele van mense ontneem wanneer hulle na die dood van ’n eggenoot/eggenote weer in die huwelik tree, as eties problematies en onderneem om nogeens met die betrokke owerhede hieroor in gesprek te tree.

8. Die Algemene Sinode wil mense wat in ’n etiese saamwoonverhouding leef en dus die Christelike norme vir die huwelik uitleef, aanmoedig om die verbintenis nog vaster te maak deur die kerklike en staatkundige aspekte ook in plek te kry.

9. Bostaande besluite word nie afsonderlik nie, maar deurgaans as ’n eenheid beskou oor die kerk se standpunt ten opsigte van die saamwoon van ongetroudes.

10. Die Algemene Sinode aanvaar dat al die implikasie rondom die bevestiging van ’n enkel kerklike huweliksverbintenis nog nie uitgeklaar is nie en daarom op hierdie stadium nie ten gunste van so ’n reëling nie.

PASTORALE VERSORGING

1. Die Sinode versoek leraars om in pastorale hantering van pare-in-verhouding, hulle met deernis te begelei van onvolledige verbintenisse na die omvattende, Bybelse verbintenis van die Christelike huwelik, en hierdie ideaal nooit af te water nie.

OPDRAGTE

1. Ons verwys vir ondersoek na ’n kommissie die vraagstuk van die veranderende seksuele raamwerk en seksuele waardes van ons gemeenskappe.

2. Die Sinode word versoek om ’n huwelikskursus te ontwikkel wat aan die jeug en ander vrywillig bedien word in die jaar na belydenis aflegging. Die oorsprong van huweliksprobleme word dan aangespreek en word die simptome (soos saamwoon) voorkom. Tans is die leiding vir die huwelik nie voldoende nie en word voorbeelde van ouers en die media slaafs nagevolg.

3. Die Algemene Sinode gee opdrag aan die Moderamen om weë te soek waarin daar met die staat en ander rolspelers in gesprek getree word om wyses te vind waar daar nie teen persone gediskrimineer word op grond van die voortgaande voordele verbonde aan mediese fondse en pensioenskemas nie.

DIE HUWELIK SE ROL EN PLEK

1. Die Algemene sinode bevestig die plek en waarde van die Christelike huwelik in die kerk en die gemeenskap en motiveer leraars en lidmate om die duursaamheid daarvan te bevorder.

2. Die Algemene sinode versoek leraars en lidmate om gesonde huwelike aktief te bevorder en moeite te doen met huweliksvoorbereiding en huweliksverryking, omdat die idee en praktyk van huwelike verskraal het.

3. Die Algemene Sinode motiveer gemeentes om jaarliks op die tweede Sondag van Februarie wêreldhuweliksdag te vier.

---

4. KERKHERENIGING

Let asseblief daarop dat die volgende slegs ’n uittreksel (punt 5, 6 en 7) uit die besluit van die Algemene Sinode ten opsigte van kerkhereniging is. Die volledige besluit is elektronies beskikbaar as deel van die Agenda van die 14de vergadering van die Algemene Sinode van die NG Kerk op sy webblad by
http://www.ngkerk.org.za/index.asp?bodyType=as_dokumente.

[5] DIE BELYDENIS VAN BELHAR (EN LAUDIUMDEKLARASIE)

5.1 Ons is na ons konsultasieprosesse deeglik bewus daarvan dat
(a) ’n groot deel van die gemeentes en lidmate van die NG Kerk weens ’n verskeidenheid van faktore nie die Belydenis van Belhar as vierde belydenisskrif wil aanvaar nie. Dit is baie belangrik dat ons oor al hierdie faktore sal praat sodat ons nie “by die verlede stilstaan nie” (Jes 43:18), maar saam kan fokus op ons roeping vandag en in die toekoms. Ons verbind onsself hiertoe (vgl AS Besluit 2004).
(b) hierdie verskille kan oorbrug word deur ‘n deeglike studie te maak van Belhar self.
5.2 Soos ooreengekom met die Taakspan van die WBGK (nou die WGGK) is ons verbind om deur middel van ’n gesamentlike taakspan met die VGKSA weer deeglik te besin oor hoe ons *saam in beide kerke* met mekaar oor hierdie Belydenis kan praat.
5.3 Ons is steeds oortuig dat die wesenlike inhoud van die Belydenis van Belhar (ons verbintenis aan die Bybelse getuienis oor God Drie-enig, oor die eenheid van die kerk, oor geregtigheid en versoening) baie wyd aanvaar word (vgl AS besluit 1998).
5.4 Omdat die Belharbelydenis 'n belydenisskrif van een van die Familiekerke is, stel ons voor dat dit as een van die belydenisskrifte in die herstelde kerkverband opgeneem word. Dit impliseer nie dat alle gemeentes, predikante, kerkraadslede en lidmate van die nuwe verband dit vanselfsprekend as belydenisskrif hoef te aanvaar nie.
5.5 Die volgende formulering van die belydenisgrondslag (met inagneming van pt 5.4) vir ’n herenigde kerk word aanvaar as basis vir onderhandeling met die familie van NG Kerke:
1. Die leer wat die Kerk in ooreenstemming met die Woord van God bely, geskied in gemeenskap met die belydenis van ons voorgeslagte soos dit verwoord is in
1.1 die Apostoliese Geloofsbelydenis, die Geloofsbelydenis van Nicea en die Geloofsbelydenis van Athanasius waardeur die Kerk haar verbondenheid met die algemene christelike Kerk uitdruk, en
1.2 die Heidelbergse Kategismus, die Nederlandse Geloofsbelydenis en die Dordtse Leerreëls waardeur die Kerk haar verbondenheid met die gereformeerde tradisie uitdruk.
2. In verbondenheid met ons eie konteks erken ons die Belydenis van Belhar.
3. Die Kerk erken die betekenis van die Laudiumdeklarasie vir ons missionêre karakter.
4. Die Kerk aanvaar dat die taak van die kerk in belydenisvorming nie afgehandel is nie. In die toekoms mag veranderde omstandighede en ’n beter verstaan van die Woord van God lei tot die aanvaarding van verdere belydenisskrifte of die wysiging van bestaande belydenisskrifte.

[6] MODEL: 'N VERENIGDE KERKVERBAND VAN SELFSTANDIGE PLAASLIKE GEMEENTES

6.1 Ons besluit dat die presbiteriaal-sinodale kerkregeringstelsel as model vir die organisering van die nuwe een kerkverband gebruik word. Dit beteken dat al die gemeentes as selfstandige gemeentes ingevoeg word in ringe, sinodes en een algemene sinode.

6.2 In die proses moet ruimte gelaat word vir onderhandeling, nuwe moontlikhede en 'n groei na mekaar en samevoeging van gemeentes.

[7] GEMEENTES SE REG OM HUL OOR HUL EIE WERK TE BESLUIT, WORD ERKEN

Al die bestaande gemeentes van die verenigde verband sal so behoue bly en almal saam die gemeentes van die nuwe verband wees. Gemeentes is onderling oop vir bywoning en lidmaatskap. Waar meer as een gemeente in dieselfde gebied val, staan dit gemeentes vry om hulle onderlinge sake en samestelling spontaan en sonder voorskrif of dwang te reël volgens plaaslike behoeftes. Kerkrade funksioneer binne die gereformeerde aard in terme van hulle besluitnemingsbevoegdheid oor gemeentes.

5. DIE BELYDENIS VAN BELHAR - BESLUIT

Die Algemene Sinode besluit om die Belydenis van Belhar <u>op kerkordelike wyse deel van die NG kerk se belydenisgrondslag te maak</u> en dra dit aan die Moderamen op om die nodige kerkordelike prosesse hiervoor in werking te stel.

PASTORAL LETTER TO URCSA CONGREGATIONS ON THE DECISION OF THE DUTCH REFORMED CHURCH GENERAL SYNOD'S ACCEPTANCE OF THE BELHAR CONFESSION

Vision: ***A Committed and United Church in service of unity, reconciliation and justice to all people through Christ***

20 October 2011

Dear Sisters and Brothers in Christ

In the words of the Apostle Paul in Romans 15:13 we greet you: *May the God of hope fill you with all joy and peace in your faith, that by the power of the Holy Spirit, your whole life and outlook may be radiant with hope*. We can indeed hope, because we believe in the triune God, Father, Son and Holy Spirit, who gathers, protects and cares for his Church by his Word and his Spirit, as He has done since the beginning of the world and will do to the end.

On the 13th October we experienced firsthand that God indeed cares for his Church in South Africa when He led the General Synod of the Dutch Reformed Church to vote with a majority of more than 90% in favor for the acceptance of the Belhar Confession. That made us very hopeful.

This event was attended by the Moderator Prof Thias Kgatla and the Scribe Dr Dawid Kuyler as fraternal delegates to the meeting. Dr Johan Botha and Rev Colin Goeiman also were present at the occasion. Our colleague, Dr Egbert Rooze, from the United Protestant Church in Belgium also attended with us.

Before we come to what the exact decision is and the implications of the decision we would like to share with you the process that led to the decision as well as the context in which the decision was taken. We are convinced that by sharing this with you, you might have a better understanding of the decision itself.

Background and situational context

On the agenda of the general Synod were proposals on Belhar, including the one from the Cape that asked that the Synod should adopt Belhar as a Confession.

The way that the Synod dealt with issues was to have sessions in the evening for enlightment where the delegates could discuss the agenda, bring more views to the table so that proposals could be amended. I attended this session together with dr Egbert Rooze and witnessed how those in favour of Belhar and those against Belhar with passion shared their views. One proposal was to refer Belhar to Regional Synods and congregations to vote and report back to General Synod and then the General Synod would make a decision. ***According to the DRC Church Order this is the way prescribed and a two-thirds majory of church council members have to vote in favor and two-thirds of regional synods each obtaining a two-third majority will pave the way to a General Synod that also have to vote with a two-third majority. A new addition was added that the congregation also has to give approbation to the church council decision and a whole procedure was prepared for the church order.***

Those against Belhar raised objections like it is liberation or black theology, not a confession, politically motivated, unbiblical etc. People were warned that congregations will break away if Belhar is accepted. One minister said that in his church council of 141 out of the 144 members voted against Belhar. Listening to these arguments and the passion it was presented, I was disturbed and worried. Those in favor of Belhar also presented their cases with passion and said that they need this confession because it spoke about unity, reconciliation and justice in a unique Biblical and reformed way and that it addressed the South African context. People pleaded that the confession should be judged on its own and not with perceptions. Dr Braam Hanekom and rev Nelis van Rensburg came to the session and pleaded that the General Synod should take a decision on Belhar as it was done at the Cape Synod and then request that the formal route be followed. They explained the process that they followed at the Cape where it happened.

Going to bed I was not sure what would transpire the next day.

The people who brought greetings like dr Jerry Pillay and dr Peter Borgdorff also challenged the DRC to be aware the eyes of the world were on the meeting. They shared how their denominations are dealing with Belhar.

During the morning a policy for church reunification was tabled and accepted. In the decision it said that Belhar should be part of the confessional basis and that its acceptance by members should be optional. This was more or less the old Achterberg proposal. By making it a decision they moved from the previous view of proposals to a decision and policy. It was like a Madiba jive: there was movement but merely lateral movement. Not something that lifted our spirit at the meeting.

Then after lunch for two hours the acceptance of Belhar was debated and about 29 people took part in the discussions of which only six spoke against Belhar.

The same arguments of the previous evening prevailed. It was good for us from URCSA to be present and hear how old and young pleaded with passion why Belhar should be accepted because it was biblical, articulated the gospel for our time etc. A young minister stood up and said that he is 31 years old. Half of his life was in the old SA and the other half in the new SA. It was still in him to be like the old SA and therefore he needed Belhar to remind him every day how he should be as a Christian in the new SA. He could not live without Belhar.

The other views were also tabled and some of the arguments against Belhar were very very painful to hear.

The voices of those who were afraid how their congregants would respond if Belhar was accepted were also heard. At some stage it sounded that some supported the notion that in the church that we should listen to people and it was frightening that in a Reformed Church Gods voice would be replaced with the voice of people.

Some wanted Belhar to be referred back for study as an option of postponing the issue.

Dr Braam Hanekom and rev Nelis van Rensburg at the table closed the debate with arguments why Belhar should be accepted. Rev Nelis van Rensburg showed how Belhar fits all the general requirements of a confession.

After two hours of a thorough debate the delegates were asked to vote and indicate where the General Synod stands concerning the Belhar Confession for the Dutch Reformed Church. They needed to decide to accept the Belhar Confession as part of the confessional basis and to request the moderamen to put into place the process to achieve it.

Our hearts were pounding and before our eyes a miracle happened when we saw that more than 90% of the delegates showed that they wanted the Belhar Confession as part of the Dutch Reformed Church confessional basis. Never will the sea of orange colored cards with which they voted be erased from our minds.

The emotions were high and tears of joy rolled. We could not speak to one another. We hugged and cried. The Spirit of God moved like a tsunami to wash away the fears and to bring courage and hope to people.

For us from URCSA it was indeed an awesome moment. We witnessed God at work.

Therefore brothers and sisters, we thank God for making this possible. We thank God for the new leadership of the DRC for having the courage to go this way and to show real leadership and not to fear what people would say. The new leadership in the DRC has shown their true colors as leaders and not merely running with others. Prof Nelis Niemand showed that he could guide a Synod in a very loving way to give their opposing views. His team members supported him well. A new era has dawned with this leadership.

We thank God for the ministers and members of the DRC who never gave up their hope to work for the acceptance of Belhar through word and deed, many times at a great cost. We confess that we as URCSA have not supported them in their journey as we should have done. We ask for their forgiveness and applaud their courage.

We plead with URCSA members and ministers to acknowledge and encourage the DRC at local and regional level on their journey towards the full acceptance of Belhar as a Confession.

We also pray for those who oppose Belhar and who feel as if they have lost their cause. It is our prayer that they as our fellow brothers and sisters in Christ will not distance themselves from those who confess that Jesus is Lord according to the Belhar Confession but continue engaging with them as fellow believers. Our unity in Christ should hold us together. We urge them not to separate themselves and form separate congregations.

Together with churches overseas who accepted Belhar, we rejoice in the work of the triune God, Father, Son and Holy Spirit, who gathers, protects and cares for his Church by his Word and his Spirit, as He has done since the beginning of the world and will do to the end.

The way forward

The Dutch Reformed Church took the first step in accepting Belhar by showing the way to regional synods and congregations. According to their Church Order, article 44, they will now start the process of taking Belhar back to the congregations and guiding them to come to the same position as what the General Synod took. Their leadership has committed themselves to assist and gave us the assurance that they will ask URCSA to be part of this journey.

In the light of what happened at Boksburg URCSA is now challenged to look again at the relationship with the Dutch Reformed Church that is guided by the moratorium on Church unity talks. The Dutch Reformed Church also put on hold a proposal that they, the DRCA and RCA continue with a federal unity structure.

Our current relationship with the Dutch Reformed Church is being mediated by the World Communion of Reformed Churches through dr Jerry Pillay. The moratorium on church unity talks led to this mediation. ***During the mediation three issues were identified and later three task teams were appointed to deal with the issues: The acceptance of Belhar was one of the three issues: the other two are the commitment to unity and restorative justice & reconciliation*****.**

As URCSA Executive we have set up a meeting with the DRC Moderamen under the auspices of dr Jerry Pillay for the **29th November 2011 to discuss the decision of 13th October and the implications for the way forward.**

We as the Executive will also engage with the leadership of our Regional Synods on this important issue.

We would like to conclude with the words from article 5 of the Belhar Confession:

We believe that, in obedience to Jesus Christ, its only Head, the Church is called to confess and to do all these things, even though the authorities and human laws might forbid them and punishment and suffering be the consequence.

Jesus is Lord.

Greetings in Christ

Dr Dawid Kuyler

Scribe: General Synod URCSA

On behalf of URCSA Executive

Prof ST Kgatla

Dr Mary-Anne Plaatjies van Huffel

Dr Dawid Kuyler

Rev MG Betha

Dr LJ Modise

Rev PM Moloi

Dr Henry Platt

---

6. FOKUSAREAS, RESTITUSIE EN WELVAARTSBELASTING

Waarop wil ons fokus?

Die moderatuur het tydens ons afgelope vergaderings (ook ons moderamenvergadering) die volgende kwessies bevestig as sake waarop ons graag veral sou wou fokus in die maande wat voorlê:

- **Gebed en aanbidding, wat sang en musiek insluit**
- **Die konkretisering van Belhar met ’n fokus op die meewerk aan ’n konkrete, werkbare model vir eenheid en restitusie**
- **Armoede**
- **Die bemagtiging van lidmate**
- **Die rol wat plattelandse gemeentes kan speel om te help bou aan ’n nuwe versoende samelewing**
- **Ons jeug**
- **Evangelisasie**

Die afgelope tyd is daar heelwat in die pers bespiegel oor emeritus-aartsbiskop Desmond Tutu se voorstel oor welvaartsbelasting. Die moderatuur is eintlik al sedert die sinode met gesprekke oor restitusie besig. Tog het die debat die saak weer volrond op ons tafel geplaas. Gesprekke tydens die konferensie ter viering van die Belydenis van Belhar het die noodsaak van die gesprek ewe-eens kom onderstreep. Verskeie van die moderatuurslede is ook by verskillende forums betrokke waar die kwessie aandag geniet. By ons afgelope moderatuursvergadering is die kwessie in diepte bespreek. Graag gee ons van die belangrike samevattende gevolgtrekkings waartoe ons gekom het, deur.

Restitusie is een van die belangrike kwessies waarmee die kerk nou behoort te worstel en ons sal die gesprek nie kan vermy nie.

Ons sinode se aanvaarding van die Belydenis van Belhar kan en mag nie maar net ’n leë gebaar wees nie. Dit het voetsool-implikasies. Een hiervan is dat die Bybelse opdrag om geregtigheid ons dwing om die ontsaglike ongelykhede wat steeds in ons samelewing bestaan, aan te spreek. Ons meen dat dit ’n Bybelse en teologiese imperatief is wat reeds uit die OT na ons kom, naamlik dat God ’n God is wat graag wanbalanse in sy skepping herstel. Wanneer die boonste 10% van ons bevolking amper 75% van die inkomste ontvang en die onderste 10% minder as 5%, is iets nie reg nie. Daar is by ons geen twyfel nie dat ons as groep, ’n bevoorregte groep is wat aanspreeklik is om mee te werk aan die herstel van hierdie wanbalanse wat oor tyd in ons land ontstaan het.

Dit is van die uiterste belang dat ons as kerk met groot nederigheid, as verloste volgelinge wat met die vergifnis van Jesus Christus leef, in groot dankbaarheid by hierdie gesprekke en prosesse betrokke bly.

Restitusie is in kerklike terme nie in die eerste plek ’n politieke kwessie wat op ’n eksakte wyse met wiskundige formules en/of bedrae besleg kan word nie. Dit is ’n diep geestelike saak en bo alles ’n verhoudingskwessie. Wanneer Saggeüs, die tollenaar, voor Christus buig, onderneem hy om *vier keer* dit terug te gee wat hy op onregmatige wyse van ander geneem het. Dit maak geen ekonomiese en/of juridiese sin nie, maar hy doen dit, omdat daar iets met sy hart gebeur het.

Die dilemma waarmee ons tans sit, is dat die gesprek gekaap word deur opportuniste soos Julius Malema. Dit help niemand nie. Ons sal by die gesprek betrokke moet bly.

Restitusie gaan oor meer as geld en grond

Restitusie gaan oor geld en grond, maar oor veel meer as dit. Dit moet gaan oor die ***herstel van verhoudinge***. Dit gaan oor die herstel van menswaardigheid en die teruggee van respek en daarom ook oor dinge so konkreet soos opvoeding en onderwys en die bemagtiging van mense deur die oordrag van vaardighede. Dit gaan oor mentorskap en die bou van deelgenootskappe. Hieraan sal ons ook graag wil meewerk.

Welvaartsbelasting

Dit is met groot begrip dat kennis geneem word van emeritus-aartsbiskop Tutu se uitsprake. Hy was immers nog altyd iemand wat as brugbouer opgetree het en in baie opsigte `n konsekwente profeet in hierdie verband was. Sy opmerkings moet waarskynlik ook gesien word teen `n groeiende onrus wat daar by hom bestaan oor die verhoogde polarisasie in ons gemeenskap en die soeke na `n tasbare, sigbare en betekenisvolle gebaar wat kan help om die spanning te ontlont. Ons oordeel egter dat (`n verdere) welvaarts*belasting* nou met baie negatiewe reaksie begroet gaan word. Mense voel dat hulle reeds oorbelas is en dat die belastinggeld nie korrek aangewend word nie en in baie opsigte vermors word. Die volgende voorstel word egter wel gemaak:

Dat `n **Restitusie Trust/Fonds** begin word waartoe mense *vrywilliglik* kan bydra. Uiteraard sal die trust/fonds onderworpe wees aan behoorlike, deursigtige ouditering en verteenwoordigende bestuur. Ons meen dat die ekumeniese kerk daarby betrokke moet wees. Ons verstaan dat hierdie bydraes waarskynlik nie (soos in die geval van bv. skenkings aan universiteite), van belasting aftrekbaar sal wees nie, maar dink dit sal die saak dien as SAID/SARS wel deur middel van `n sertifikaat erkenning aan hierdie skenkings gee. Die kerk sou selfs ’n spesiale versoek aan die rykstes van die rykes kon rig om wel tot hierdie fonds by te dra. Dit sluit alle rassegroepe in.

Hierdie fonds kan aangewend word om *bestaande pogings en projekte,* wat gemik is op die uitwissing van agterstande, te ondersteun. Met kundige kapasiteit wat daar binne die kerk is, kan nuwe projekte ook geloods word wat herstellende geregtigheid in die hand kan werk. Ons dink hier veral aan projekte wat sal fokus op die skep van gelyke geleenthede en die bou van verhoudings en kapasiteit binne ‘n nuwe jong geslag. Dit bly egter van kardinale belang dat die fonds ook sal fokus op die herstel van verhoudinge.

Hierdie voorstel moet nie as ’n finale voorstel gesien word nie, maar as bydrae tot die gesprek wat beslis sal voortgaan. Intussen het daar ook reeds ander voorstelle op die tafel gekom, soos byvoorbeeld dat maatskappye / indiwidue versoek word om na vermoë ’n bydrae tot restitusie te maak deur op pro rata basis **’n aantal werksgeleenthede te skep**. Dan is elke indiwidu/instelling self

verantwoordelik vir die geld wat bestee word en word dit direk aangewend vir die skep van geleenthede. Maar soos gesê, die gesprek gaan voort.

Verdere gesprekke

Die opdrag sal ook aan SKLAS gegee word om verder oor die bogenoemde saak te besin met terugvoering aan die moderamen. Na alle waarskynlikheid sal die kwessie ook in 2012 dan verder deur die moderamen bespreek word. Intussen versoek ons graag gemeentes om saam met ons oor hierdie saak te besin en te bid. Mag die Here ons, soos telkemale in die verlede, ook hier met groot genade en wysheid bedien.

Groete in Christus en sterkte met die laaste skoffie van die jaar! Ons hoor mooi stories uit gemeentes en dit maak ons harte warm.

Bid asseblief ook saam met ons vir die Algemene Sinode. Mag God se wil geskied en sy stem gehoor word. Mag dit 'n relevante sinode word.

Vriendelike groete

Melanie, René, Frik, Elize, Quintus, Monty, Nelis en Braam